

MINEFIELDS:
Rambam's Analysis
of the Twenty-Four
Spiritual Roadblocks
that Preclude Teshuva

Rabbi Steven Weil
Orthodox Union

CHAPTER FOUR

1. There are 24 deeds which hold back Teshuvah: Four are the commission of severe sins. God will not grant the person who commits such deeds to repent because of the gravity of his transgressions.

They are:

a) One who causes the masses to sin, included in this category is one who holds back the many from performing a positive command;

b) One who leads his colleague astray from the path of good to that of bad; for example, one who proselytizes or serves as a missionary [for idol worship];

c) One who sees his son becoming associated with evil influences and refrains from rebuking him. Since his son is under his authority, were he to rebuke him, he would have separated himself [from these influences]. Hence, [by refraining from admonishing him, it is considered] as if he caused him to sin.

Included in this sin are also all those who have the potential to rebuke others, whether an individual or a group, and refrain from doing so, leaving them to their shortcomings.

d) One who says: "I will sin and then, repent." Included in this category is one who says: "I will sin and Yom Kippur will atone [for me]."

2. Among [the 24] are five deeds which cause the paths of Teshuvah to be locked before those who commit them. They are:

a) One who separates himself from the community - When they repent, he will not be together with them and he will not merit to share in their merit.

b) One who contradicts the words of the Sages - The controversy he provokes will cause him to cut himself off from them and, thus, he will never know the ways of repentance.

c) One who scoffs at the mitzvot - Since he considers them as degrading, he will not pursue them or fulfill them. If he does not fulfill mitzvot, how can he merit [to repent]?

פרק רביעי

א ארבעה ועשרים דברים מקבלין את התשובה.

ארבעה מהן עון גדול, והעושה אסר מהן, אין הקדוש ברוך הוא מספיק בקדו לעשות תשובה לפי גדל חטאו. ואלו הן:

א) המזטיא את הרבים; ובקבל עון זה, המעבב את הרבים מלעשות מצוה.

ב) והמטה את חברו מדרך טובה לדרך רעה, כגון מסית המדינת.

ג) הוראה כגו יוצא לתרבות רעה ואינו ממתק בקדו; הואיל יבנו בלשונו -- אלו מהם בו היה פורש, ונמצא פמטטיאו. ובקבל עון זה, כל שאקשר

בקדו למחות באחרים -- בין יחיד, בין רבים, ולא מקוה, אלא ניקתם בכשלונם.

ד) והאומר: אֲחַטָּא וְאָשׁוּב; ובקבל זה האומר: אֲחַטָּא, וְיוֹם־הַכִּפּוּרִים
מְכַפֵּר!

ב ומתן תמשה דברים הנמצלים דרכי התשובה בפני עושיהן. ואלו הן:
א) הפורש מן הצבור, לפי שבזמן שיצשו תשובה לא ידנה עמו, ואינו
ולכה עמו בנכות שעושיהן.

ב) והחלק על דברי חכמים, לפי שמתלקחו וזקמת לו לפדש מהן, ואינו
יודע דרכי התשובה.

ג) והפליגי על המצות, שפיון שנתכוו בעיניו אינו רוף אחריהן ולא
עושו; ואם לא יצשה -- בשה יזכה?

ד) וְהַמְכַבֵּה רְבוּתוֹ, שֶׁדָּבַר זֶה גּוֹרֵם לוֹ לְדַחֵף אֶת־עַצְמוֹ בְּיַמִּי: וְכַוֵּן שֶׁנֶּטְרָד, לֹא יִמְצֵא כְּלָמֶד וּמִנְדָּה לוֹ דָּרָךְ הָאֱמֶת.
 ה) וְהַשׁוֹנֵא אֶת הַתּוֹכְחוֹת, שֶׁהָרִי לֹא הֵנִיחַ לוֹ דָּרָךְ פְּשׁוּבָה; שֶׁהַתּוֹכְחָה גּוֹרֶמֶת לַתְּשׁוּבָה, שֶׁכּוֹמֵן שְׂמוּדִיעֵינָ לֹא לְאֵדָם הַטָּאִר וּמְכַלְמִין אוֹתוֹ, חוֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁכּוֹחֵב בַּתּוֹרָה:
 "וְכֹר וְאֵל תִּשְׁפַח";
 "מְקַרִּים הֵייתָם";

"וְלֹא נָטַן ה' לָם לֵב";
 "עַם נָכַל וְלֹא תָכֵם";
 וְכֵן יִשְׁעִיחַ הַכֹּחִים אֶת יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: "הוּי גוֹי חוֹטֵא";
 "יָדַע שׁוֹר קוֹנְהוּ";
 "מְדַעֲמִי כִי גָשָׁה אֶפְתָּה";

וְכֵן צִוְּהוּ קוֹאֵל לְהוֹכִיחַ לְחַטָּאִים, שֶׁנֶּאֱמַר: "קָרָא כְּגוֹן אֵל תַּחֲשׁוּ".
 וְכֵן פֶּל הַנְּכַאִים הַכֹּחִיחַ לִישְׂרָאֵל עַד שֶׁחֲדוּ בַתְּשׁוּבָה.
 לְפִיכָר צִרְיָו לְהַעֲמִיד בְּכָל קְטֵל וְקַטֵּל מִיִּשְׂרָאֵל תָּכֵם גְּדוּל נַגְמָן וְרֹא-שְׁמַיִם מוֹנְעוּרָיו וְאֶהוֹב לְהֵם, שֶׁיִּהְיֶה מוֹכִיחַ לְרַבִּים וּמְחַדְרֵן בַּתְּשׁוּבָה.

ה שְׁוֹנֵא אֶת הַתּוֹכְחוֹת אֵינֵנו בֹּא לְמוֹכִיחַ וְלֹא שׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו, לְפִיכָר יַעֲמַד מְטֹאֲמִיו, שֶׁהֵם בְּעֵינָיו טוֹבִים.

וּמִהֶם תְּמַשֵּׁה דְּבָרִים, הַעוֹשֶׂה אוֹתוֹ, אִי אֶפְשֶׁר לוֹ שֶׁיִּשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה אֲנִי, לְפִי שׁוֹמֵעַ עֲוֹנוֹת שְׁפִי אֲדָם לְחַבְרִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ תְּכַדֵּר שֶׁתִּשָּׂא לוֹ רִי שֶׁיִּחְזוּר לוֹ אוֹ יִשְׂאֵל מִמֶּנּוּ לְמַחֵל לוֹ. וְאֵלֶי הֵן:
 (תְּמַקְצֵל אֶת הַרְבִּים, וְלֹא קָלֵל אֲדָם יוֹדֵעַ כְּרִי שֶׁיִּשְׂאֵל מִמֶּנּוּ בַּפִּי.)
 (וְהַחֲזִיק עִם גִּבְבִּי, שֶׁלְפִי שְׂאֵינִי יוֹדֵעַ גִּבְבָּה זֶה שֶׁל כִּי הִיא, אֲלֵא תִגְבֹּב)

d) One who demeans his teachers - This will cause them to reject and dismiss him as [Elishah did to] Gehazi. In this period of rejection, he will not find a teacher or guide to show him the path of truth.
 e) One who hates admonishment - This will not leave him a path for repentance. Admonishment leads to Teshuvah. When a person is informed about his sins and shamed because of them, he will repent. Accordingly, [rebukes are] included in the Torah, [for example]: Remember, do not forget, that you provoked [God, your Lord, in the desert. From the day you left Egypt until here,] you have been rebelling....(Deuteronomy 9:7).

[Until this day,] God did not give you a heart to know.... (Deuteronomy 29:3).
 [Is this the way you repay God,] you ungrateful, unwise nation (Deuteronomy 2:6).
 Similarly, Isaiah rebuked Israel, declaring:
 Woe, sinful nation, [people laden with iniquity...] (1:4).
 The ox knows its owner, [and the ass, his master's crib. Israel does not know...] (1:3).
 I know you are obstinate... (48:4).

God also commanded him to admonish the transgressors as [Isaiah 58:1] states: "Call out from your throat, do not spare it." Similarly, all the prophets rebuked Israel until she repented. Therefore, it is proper for each and every congregation in Israel to appoint a great sage of venerable age, with [a reputation of] fear of heaven from his youth, beloved by the community, to admonish the masses and motivate them to Teshuvah.

This person who hates admonishment will not come to the preacher's [lecture] or hear his words. Accordingly, he will continue his sinful [paths], which he regards as good.

3. Among these [24] are five [transgressions] for which it is impossible for the person who commits them to repent completely. They are sins between man and man, concerning which it is impossible to know the person whom one sinned against in order to return [what is owed him] or ask for his forgiveness. They are:
- a) One who curses the many without cursing a specific individual from whom he can request forgiveness;
 - b) One who takes a share of a thief's [gain], for he does not know to whom the stolen article belongs. The thief steals from many, brings

ג) והמורא אברה ואינו מקרי עליה עד שיתזדנה לבצליה — לאחר זמן קשעשה פשוטה, אינו יודע למי יחזיר.

ד) והאובל שור צנינים ויתומים ואלקנות;

ה) והקטל פני אדם אמלליו הם, ואינם ידועים ומפורסמים, וגולים מעיר לעיר ואין להם מפירי פני שבע שור זה של מי הוא ויתזדנו לו.

ו) והקטל שחור הטהרות הין, אינו יודע עד היכן הגיע השגיה זו וכמה היא

במה פני שחזיר, שהדבר ישליו רגלים; ועוד, שהוא מקוין יד זה ומקטיא.

ד ימחן המשה רבנים, העושה אותן אין הנקתו לשב מהן, לפי שהם יקרים שלים בעיני רב האדם, ומקצא חוטא, והוא ידמה שאין זה חטא. ראלו הן;

א) האובל מפענה שאינה מספקת לבצליה, שזה אבק גל הוא; והוא קדמה שלא חטא ולאמר: כלום אכלתי אלא ברשותי;

ב) המושמש בעבטו של עני, שהעבט של עני אינו אלא קרדם

ומקרישה, ולאמר בלבו: אינן חסדים, והחרי לא גלתי אותו;

ג) המספקל בעריות, מעלה על דעתו שאין בקך כלום, שהוא אומר: וכי בעלתי או קדמתי אצלה; והוא אינו יודע שראית העינים עון גדול, שהיא גורמת לנפשו של עריות, שנאמר: "ולא תחזרו אחר לבבכם ואחרי עיניכם".

ד) המהפכר בקלון חברו, אומר בלבו שאינו חטא, לפי שאין חברו עומד שם ולא הגיע לו בשעת ולא בישו, אלא ערוך מעשיו הטובים והקמתו למול מעשה חברו או הקמתו, כדי שיעלה מקללו שהוא מקבד וחברו בזה.

ה) והחושד בשעשים, אומר בלבו שאינו חטא, לפי שהוא אומר: מה

him [his share], and he takes it. Furthermore, he reinforces the thief and causes him to sin;

c) One who finds a lost object and does not announce it [immediately] in order to return it to its owners. Afterwards, when he desires to repent, he will not know to whom to return the article;

d) One who eats an ox belonging to the poor, orphans, or widows. These are unfortunate people, who are not well-known or recognized by the public. They wander from city to city and thus, there is no one who can identify them and know to whom the ox belonged in order that it may be returned to him.

e) One who takes a bribe to pervert judgement. He does not know the extent of the perversion or the power [of its implications] in

order to pay the [people whom he wronged], for his judgement had a basis. Furthermore, [by taking a bribe], he reinforces the person [who gave it] and causes him to sin.

4. Also among the [24] are five [transgressions] for which it is unlikely that the person who commits them will repent. Most people regard these matters lightly. Hence, [by committing such a transgression], a person will sin without realizing that he has. They are:

a) One who eats from a meal which is not sufficient for its owners. This is a "shade of theft." However, the person who [partook from this meal] will not realize that he has sinned, for he will rationalize: "I only ate with his permission."

b) One who makes use of a pledge taken from a poor person. The pledge taken from a poor person would be his axe or plow. He

rationalizes: "Their value will not depreciate and, hence, I haven't stolen anything from him."

c) One who looks at women forbidden to him. He considers the matter of little consequence, rationalizing: "Did I engage in relations with her? Was I intimate with her?" He fails to realize how looking [at such sights] is a great sin, for it motivates a person to actually take part in illicit sexual relations as implied by [Numbers 15:39] "Do not follow after your heart and your eyes."

d) One who takes pride in his colleague's shame. He tells himself that he has not sinned, for his colleague was not present. Thus, no shame came [directly] to his colleague, nor did he humiliate him. He merely contrasted his good deeds and wisdom against the deeds or wisdom of his colleague in order that, out of that comparison, he would appear honorable, and his colleague, shameful.

e) One who suspects worthy people. He will also say to himself "I haven't sinned," for he will rationalize: "What have I done to him?"

עשיתי לו? וכי יש שם תלמד עשה או לא עשה? והוא אינו יודע עשה עון, שמשים אדם בשר ברצונו כבעל עברה.

ה נמקו המלשה דברים, העושה אותם ימשך אחריהם תמיד וקשים הם לפרש מהן. לפיכך צריך אדם להקטר מהן שמה ידבק בהן, והן פלו דעות רעות עד מאד. ואלו הן:

- רבילות,
- ולשון הרע,
- ובצל תמה,
- ובצל מתשבה רעה,
- והמתחבר לרשע; מפני שהוא לומר מפעשיו והם נרשמים בלב. הוא שאמר שלמה: "ורעה כסילים ירוע."

כבר בארנו בהלכות דעות דברים שאריך כל אדם לנהג בהן תמיד, קל-חמור לבעל-תשובה.

כל אלו הדברים וביצא מהן — אך-על-פי שמעמדין את התשובה, אין ונקצין אותה; אלא אם עשה אדם תשובה מהן, הרי זה בעל-תשובה, יש-לו חלק לעולם הבא.

All I did was raise a doubt whether he committed the wrong or not." He does not realize that this is a sin, for he has considered a worthy person as a transgressor.

5. Among the [24] are five [qualities] which have the tendency to lead the transgressor to continue to commit them and which are very difficult to abandon. Therefore, a person should be very careful lest he become attached to them, for they are very bad attributes.

- They are:
- a) gossip;
 - b) slander;
 - c) quick-temperedness;
 - d) a person preoccupied with sinister thoughts;
 - e) a person who becomes friendly with a wicked person, for he learns from his deeds and they are imprinted on his heart. This was

implied by Solomon [Proverbs 13:20]: "A companion of fools will suffer harm."

In *Hilchet De'ot*, we explained the [character traits] which all people should continually follow. This surely holds true for a Baal-Teshuvah.

6. All of the above, and other similar transgressions, though they hold back repentance, they do not prevent it entirely. Should one of these people repent, he is a Baal-Teshuvah and has a portion in the world to come.